

بررسی علل اتیولوژیک در ماتوفیتوز در مناطق توپوگرافیک پا و کشاله ران و احتمال همراهی در ماتوفیتوز این دو ناحیه با هم در بیماران مراجعه کننده به درمانگاههای بیمارستان رازی طی ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۷

دکتر فرشاد فرنق، استادیار پرست، بیمارستان رازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر مرتضی رضیعی، دستیار پرست، بیمارستان رازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر محمد فریور صدری، استادیار قارچ‌شناسی، بیمارستان رازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

The study of etiologic causes of Dermatophyte in the location of foot and Groin, and the possibility of association of Dermatophytoses of these two Locations together.

ABSTRACT

Superficial mycosis of the skin is one of the most prevalent human infections. Within these infections, tinea pedis and tinea cruris have been studied. Different aetiological causes play role in these infections which the most important of them are: *Trichophyton rubrum*, *Trichophyton Mentagrophyte* and *Epidemophyton floccosum*. Prevalence arrangement of these causes are different in societies.

This study is a case series study which in the course of this period 42 affected patients to tinea pedis and 40 affected patients to tinea cruris have been studied. From patients with doubtful clinical lesion, whom have referred to Razi Hospital within the first six months of the year 77, smear and culture were provided and in the meanwhile for consideration of possible association of Dermatophytoses in these two locations in cases of clinical doubt to tinea pedis among the affected patients to tinea cruris, smear and culture were made and it was observed that 40 of affected patients to tinea cruris, 4 patients simultaneously have tinea pedis (10%). In this study also, risk factors of tinea pedis and tinea cruris have been studied.

Etiological causes in tinea pedis in this study with respect to arrangement are: *T. Ment*, *T. rubrum* and then *Epid. floccosum* and the causes of tinea cruris with respect to arrangement are: *Epid. floccosum*, *T. rubrum* and then *T. Ment*.

In this study foot and groin Etiological factors have been considered, it was observed that the pattern of their etiological causes in Iran with respect to other countries are different.

Key words: Tinea pedis & cruris, Smear, Culture, Risk factor

چکیده

مقدمه: عفونت سطحی پوست شایعترین عفونتهای انسانی می‌باشد که از بین آنها در ماتوفیتوز پا و کشاله ران در

این بررسی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. عوامل اتیولوژیک

مختلفی در این عفونتها نقش دارند که مهمترین آنها

Epid. floccosum, *T. rubrum*, *T. Mentagrophyte*

ترتب شیوع این عوامل در جوامع مختلف متفاوت است.

روشها: این مطالعه یک مطالعه یک مطالعه Case Series می‌باشد که

طی آن ۴۲ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز پا و ۴۰ بیمار مبتلا به

این بررسی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. عوامل اتیولوژیک

مختلفی در این عفونتها نقش دارند که مهمترین آنها

هیپر هیدروز، بیماری زمینه‌ای مانند دیابت، مصرف داروهای سرکوب کننده سیستم ایمنی، ورزش، استفاده از حمام عمومی یا سونا و مدت زمانی که فرد با کفشه رویسته در حال فعالیت می‌باشد و همچنین عوامل زمینه‌ساز درماتوفیتوز کشاله ران مانند چاقی، هیپر هیدروز و سابقه عفونت اخیر در اطراف این بیمار مورد بررسی قرار گرفته و نیز وجود سمتوم خارش و واریانت کلینیکی درماتوفیتوز پا بررسی شد.

در این مطالعه سعی شده به سؤالات زیر پاسخ داده شود:
۱- آیا الگوی اتیولوژیک درماتوفیتوز پا و کشاله ران و همچنین درصد آماری همراهی درماتوفیتوز این دو ناحیه در ایران با سایر نقاط جهان مطابقت دارد؟

۲- در صورت مثبت بودن اسمایر مستقیم آیا انجام کشت برای تعیین نوع فارج ضرورت دارد؟
۳- با توجه به شیوع بالای درماتوفیتوز کشاله ران و پا در

ایران عوامل زمینه‌ساز ایجاد کننده درماتوفیتوز در این دو ناحیه چیست؟

درماتوفیتوز کشاله ران بررسی شده است. از بیماران با ضایعه بالینی مشکوک که طی ۶ ماه ابتدای سال ۷۷ به بیمارستان رازی مراجعه کرده بودند اسمایر و کشت تهیه شد و ضمناً برای بررسی همراهی عفونت قارچی این دو ناحیه در صورت شک بالینی به ضایعه درماتوفیتوز پا در بیماران مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران در این مطالعه اسمایر و همچنین ریسک فاکتورهای درماتوفیتوز پا و کشاله ران بررسی شد.

یافته‌ها: عوامل اتیولوژیک در ماتوفیتوز پا در این مطالعه به ترتیب شیوع *T.rubrum, T.Ment* و سپس *Ep. floccosum* می‌باشد و در مورد درماتوفیتوز کشاله ران به ترتیب شیوع *T. rubrum, Ep. floccosum* و سپس *T. Ment* می‌باشد.
نتایج: در این مطالعه عوامل اتیولوژیک پا و کشاله ران بررسی گردیده‌اند و مشاهده شده که الگوی عوامل اتیولوژیک آنها در ایران با سایر کشورها متفاوت می‌باشد.

مقدمه

روش و مواد

در یک مطالعه مقطعی و توصیفی از اردیبهشت تا شهریور سال ۱۳۷۷، از بیماران مراجعه کننده به درمانگاه بیمارستان رازی باطن به درماتوفیتوز پا و یا کشاله ران، اسمایر مستقیم تهیه شد. از بین بیماران ۴۲ بیمار مشکوک به درماتوفیتوز پا و ۴۰ بیمار مشکوک به درماتوفیتوز کشاله ران دارای اسمایر مثبت بودند که وارد مطالعه گردیدند. فرم پرسشنامه برای بیماران با اسمایر مثبت توسط پزشک تکمیل گردید و از ضایعه بیماران کشت تهیه شد. پس از سه هفته نتایج کشت بررسی گردید. برای دقت بیشتر جهت تفکیک *T.rubrum* از *T.mentagrophyte* از نتایج کشت، slide culture تهیه و مطالعه میکروسکوپی دقیق انجام شد. در کشت تمام بیماران دارای اسمایر مثبت درماتوفیتوز رشد کرد. از بیماران مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران (دارای اسمایر مثبت)، در صورت شک بالینی به همراهی درماتوفیتوز پا، اسمایر و کشت از پای آنها بعمل آمد.

جهت بررسی آماری از بسته نرم افزاری SPSS استفاده

درماتوفیت‌ها به عنوان یکی از مشکلات عمدۀ سلامتی در اکثر نقاط دنیا مطرح می‌باشند. مطالعات مختلف در سطح جهان الگوهای متفاوتی از نظر عوامل اتیولوژیک میدهدند. به علاوه گونه‌های آندمیک هر کشور ممکن است در عرض چند سال تغییر کنند. درماتوفیتوز پا و کشاله ران جزء بیماری‌های قارچی سطحی شایع می‌باشند که در این بررسی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. به علاوه در این مطالعه همراهی درماتوفیتوز این دو ناحیه با هم مورد بررسی واقع شده‌اند. با توجه به تفاوت الگوی عوامل اتیولوژیک ایران با سایر نقاط جهان، شیوع همراهی درماتوفیتوز پا و کشاله ران نیز در ایران با سایر کشورها متفاوت می‌باشد.

عوامل مؤثر در ایجاد کچلی پا گرما، رطوبت و کفش‌های تنگ و محصور هستند که در نتیجه در ارتباط مستقیم با بهداشت فردی و عمومی قرار می‌گیرند. از طرفی این بیماری بدلیل فاکتورهای زمینه‌ساز آن در برخی مشاغل نظیر ورزشکاران و کارگران بیش از سایر مشاغل دیده می‌شود در این مطالعه همچنین نقش متغیرهایی نظیر سن، جنس، شغل، سطح تحصیلات، عوامل زمینه‌ساز درماتوفیتوز پا، یعنی

بیماران مرد و ۱۲ نفر (۶/۲۸٪) زن می‌باشند. کمترین سن ۱۹ سال و بیشتر ۷۷ سال بوده و اکثر بیماران (۲۲ نفر) در گروه سنی ۳۰-۵۰ سال قرار داشتند. در میان مشاغل اکثریت بیماران ۱۷ نفر (۵/۱۰٪) کارگر بودند و از نظر سطح تحصیلات ۴۲ نفر (۸/۷۳٪) بیماران تحصیلات زیر دیپلم داشتند. از ۴۲ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز پا با اسمیر مشتبه نتایج زمینه‌ای بودند که از این تعداد ۲۲ نفر یک عامل مستعد کننده و ۲ نفر دو یا چند عامل مستعد کننده داشتند. (جدول ۱).

یافته‌ها

از ۴۲ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز پا با اسمیر مشتبه نتایج کشت به شرح زیر می‌باشد:

۳۰ نفر (۴/۷۱٪)	T. rubrum
۴ نفر (۴/۹۵٪)	E. floccosum
۳۰ نفر (۴/۱۹٪)	T. mentagrophyte

جدول ۱- توزیع فراوانی مطلق و نسبی درماتوفیتوز پا بر حسب عوامل مستعد کننده درماتوفیتوز پا در جامعه مورد مطالعه

نتایج کشت پا	ایمنی	جمع				
		بیماری زمینه‌ای	هیبر هیدروز	اورژس کشتنی	حمام عمومی	چاقی
نیابت، صuff	شنا و دومیدانی	با سوتا	شنا و دومیدانی	هیبر هیدروز	بیماری زمینه‌ای	عوامل مساعد کننده
T. Mentagrophyte	۰	۸(۱۲/۳٪)	۴(۱۳/۳٪)	۱(۳/۳٪)	۵(۱۶/۸٪)	۳۰(۷۱/۴٪)
T. Rubrum	۲(۳۷/۵٪)	۰	۰	۰	۱(۱۲/۵٪)	۸(۱۹/۱٪)
E. floccosum	۰	۰	۱(۲۵٪)	۲(۵۰٪)	۰	۴(۹/۵٪)
جمع	۳(۷/۱٪)	۸(۱۹/۱٪)	۵(۱۱/۹٪)	۳(۷/۱٪)	۶(۱۴/۳٪)	۴۲(۱۰۰٪)

*کل عوامل مستعد کننده ۲۵ نفر (عنی ۵۹٪) می‌باشد. (از کل بیماران بعضی ۲۲ نفر).

- ۱۸ نفر (۹/۴۲٪) کرونیک ایتریدیتال، ۱۴ نفر (۳/۲۳٪)

نوع وزیکولوبولوز و ۱۰ نفر (۹/۲۳٪) نوع هیبرکراتوتیک

(جدول ۲)

در این مطالعه واریانت‌های کلینیکی درماتوفیتوز پا مورد بررسی قرار گرفت که انواع آن به قرار زیر می‌باشد:

جدول ۲- کشت در جامعه مورد مطالعه توزیع فراوانی مطلق و نسبی واریانت

کلینیکی درماتوفیتوز پا بر حسب نتیجه

واریانت کلینیکی	T.Mentagrophyte	T.Rubrum	E.Floccosum	جمع
وزیکولوبولوز	۱۴(۱۰٪)	۱(۱٪)	۰(۰٪)	۱۴(۳۳/۳٪)
هیبرکراتوتیک	۶(۴٪)	۳(۲۱٪)	۱(۱٪)	۱۰(۲۳/۹٪)
کرونیک ایتریدیتال	۱۰(۵۵/۶٪)	۵(۲۷/۸٪)	۲(۱۶/٪)	۱۸(۴۲/۹٪)
جمع	۳۰(۷۱/۴٪)	۸(۱۹/۱٪)	۴(۹/۵٪)	۴۲(۱۰۰٪)

- ۰ نفر (۵/۵٪) در محدوده سنی ۱۵-۳۰ سال قرار داشتند.

از نظر شغلی اکثریت بیماران (۳۴٪) کارگر بودند و از نظر

تحصیلات ۲۷ نفر (۵/۶٪) زیر دیپلم قرار داشتند. از ۴۰

بیمار مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران ۲۲ نفر (۵/۰٪) دارای یک

از عامل مستعد کننده بودند. (جدول ۵).

از ۴۰ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران ۴ نفر (۱۰٪) هم‌مان

از ۴۰ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران با اسمیر مشتبه نتایج

کشت کشاله به شرح زیر می‌باشد:

۵ نفر (۱۵٪) T.rubrum (۵/۷۲٪)، ۶ نفر (۵/۷۲٪) E. floccosum (۵/۷۲٪) و ۵

نفر (۵/۱۲٪) T.mentagrophyte (۵/۷۷٪) بیماران

مرد و ۹ نفر (۵/۲۲٪) زن بودند. کمترین سن ۱۵ سال و

بیشترین سن ۶۴ سال بوده است. اکثریت مبتلایان ۲۳ نفر

۳- نفر T.rubrum و ۱ نفر T.mentagrophyte سایر یافته‌های تحقیق در جداول آمده است. (جدول ۵).

مبتلاء در ماتوفیتیز پا بودند که اسمیر و کشت آنها مثبت بوده است.

نتیجه کشت پا و کشاله ران در این ۴ نفر بدین قرار بود:

جدول ۳- توزیع فراوانی مطلق و نسبی در ماتوفیتیز پا بر حسب مدت شروع ضایعه

در جامعه مورد مطالعه						جمع
	بیش از ۱ سال	۱ سال - ۶ ماه	۶ ماه - ۱ هفته	۱ هفته - ۶ ماه	متضاد	نایاب کشت پا
T.Mentagrophyte	۵(۱۶/۶%)	۵(۱۶/۶%)	۱۰(۳۳/۳%)	۱۰(۳۳/۳%)	۳۰(۷۱/۴%)	
T.Rubrun	۱(۱۲/۵%)	۱(۱۲/۵%)	۲(۲۵%)	۴(۵۰%)	۸(۱۹/۱%)	
E.Floccosum	۲(۵۰%)	۲(۵۰%)	۰	۰	۴(۹/۵%)	
جمع	۸(۱۹/۱%)	۸(۱۹/۱%)	۱۲(۲۸/۵%)	۱۴(۳۳/۳%)	۴۲(۱۰۰%)	

جدول ۴- توزیع فراوانی مطلق و نسبی در ماتوفیتیز پا بر حسب تعداد ساعتی که فرد در روز باکنش روبسته فعالیت می‌کند در جامعه مورد مطالعه

جمع تعداد ساعتی که فرد در روز باکنش روبسته فعالیت می‌کند نایاب کشت پا				
	۱۰-۱۳ ساعت	۶-۸ ساعت	۴-۵ ساعت	۰-۳ ساعت
T.Mentagrophyte	۹(۲۰%)	۶(۱۰%)	۱۵(۵۰%)	۳۰(۷۱/۴%)
T.Rubrun	۲۱(۳۷/۵%)	۲(۲۵%)	۲(۳۷/۵%)	۸(۱۹/۱%)
E.Floccosum	۲(۵۰%)	۲(۵۰%)	۰	۴(۹/۵%)
جمع	۱۴(۳۳/۳%)	۱۰(۲۸/۸%)	۱۸(۴۲/۹%)	۴۲(۱۰۰%)

جدول ۵: توزیع فراوانی مطلق و نسبی عوامل مستعد کننده در ماتوفیتیز کشاله ران بر حسب نتایج کشت در جامعه مورد مطالعه

جمع وجود در ماتوفیتیز چاقی بر حسب عفونت قارچی ورزش مرتب عوامل مستعد کننده					
پا (به عنوان عامل سلطحی اثبات شده (کشتنی و شتا)					
مستعد کننده) نتایج کشت کشاله ران طی ۳ ماه گذشته در اطرافیان بیمار					
E.Floccosum	۴	۵	۴	۰	۲۹(۷۲/۵%)
T.Rubrun	۱	۱	۰	۱	۶(۱۵%)
T.Mentagrophyte	۱	۱	۲	۲	۵(۱۲/۵%)
جمع	۵	۶	۷	۴	۴۰(۱۰۰%)

* کل عامل مستعد کننده ۲۲ نفر یعنی ۵۵٪ (از کل بیماران یعنی ۴۰ نفر)

کشاله ران E. floccosum بوده است. این یافته‌ها با نتایج چادگانی پور در اصفهان و خسروی در کل ایران که شایعترین درماتوفیت مسئول کچلی پا T.mentagrophyte و شایعترین درماتوفیت مسئول کچلی E. floccosum ذکر کرده‌اند مطابقت دارد (۲ و ۱).

بحث

در بررسی‌های انجام شده شایعترین درماتوفیت مسئول کچلی پا T.mentagrophyte و شایعترین درماتوفیت مسئول کچلی

شیوع را در سالین ۴۹-۴۰ سال می‌داند، هماهنگی دارد(۲). در این مطالعه بیشترین فراوانی درماتوفیتوز کشاله ران بین سالین ۳۰-۱۵ سال است (۵/۵٪) که با مطالعه خسروی و همکاران که بیشترین فراوانی درماتوفیتوز کشاله ران را در محدوده سنی ۲۹-۲۰ سال و چادگانی پور که متوسط سن بیماران را ۴/۲۶ سال گزارش کرده است مطابقت دارد.

نسبت مرد به زن در این مطالعه در حدود ۲/۵ به ۱ بوده که به نظر می‌رسد عامل تفاوت در ارتباط با نوع کفش و جورابی که مردان بیشتر تمایل به پوشیدن آن دارند، پوشیدن کفش به مدت طولانی تر، شرکت بیشتر در فعالیتهای ورزشی و نظامی و استفاده بیشتر مردان از اماکن عمومی نظیر حمامها و استخرها و میادین ورزشی می‌باشد.

در این مطالعه نسبت مرد به زن در درماتوفیتوز کشاله ران ۳ به ۱ بوده است. در این مورد نیز می‌توان پوشیدن شلوار، شرکت بیشتر در فعالیتهای ورزشی و تعریق زیاد به دلیل موقعیت شغلی را در توضیح ابتلای بیشتر مردان عنوان کرد. اما هم‌اکنون به دلیل اختلاف کمی که در این مورد وجود دارد، این دلایل کمتر مطرح می‌باشد.

در این بررسی عوامل زمینه‌ساز به عنوان عوامل بوجود آورته عفونت فارچی بررسی شده است در کل ۲۵ نفر از ۴۲ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز پا دارای یکی از عوامل زمینه‌ساز بوده‌اند (جدول ۱). که از این تعداد ۲۲ نفر یک عامل مستعد کننده و ۳ نفر چند عامل مستعد کننده داشتند و از کل ۴۰ بیمار مبتلا به درماتوفیتوز کشاله ران ۲۲ نفر (۵/۵٪) دارای یکی از عوامل مستعد کننده بودند (جدول ۵). این یافته بیانگر اهمیت عوامل زمینه‌ساز در بروز درماتوفیتوز پا و کشاله ران می‌باشد.

در این مطالعه تعداد ساعاتی که فرد با کفش روبسته در حال فعالیت می‌باشد در مبتلایان به درماتوفیتوز پا بررسی شده است (جدول ۴). برخلاف انتظار دیده شده که تعداد مبتلایانی که در روز ۱-۳ ساعت با کفش در بسته فعالیت دارند بیش از آنهایی است که ۳-۶ ساعت در روز با کفش روبسته فعالیت دارند، می‌باشد که علت آن در این مطالعه قرار گرفتن تعداد بیشتر افراد دارای عوامل زمینه‌ساز در گروه ۱-۳ ساعت می‌باشد. یعنی ۱۴ نفری که در روز ۱-۳ ساعت کفش به پا دارند ۱۰ نفر خانمهای خانه‌دار بودند که ۲ نفر مبتلا به چاقی و دیابت، ۱ نفر مبتلا به چاقی، ۱ نفر مبتلا به هیپر هیدروز بودند

در بسیاری از کشورهای اروپایی و امریکا (۳، ۴، ۵) از جمله اسپانیا (۶) و همچنین اکثریت کتب مرجع (۷، ۸، ۹) شایعترین عامل کچلی پا T.rubrum ذکر کرده‌اند و همچنین در مورد کچلی کشاله ران به نظر می‌رسد در ایران ایدرموفیتون فلوکوزوم عامل اکثریت موارد می‌باشد. درحالی که در کشورهای نظیر امریکا و کشورهای اروپایی (۳، ۴، ۵) همچنین اکثریت کتب مرجع (۷، ۸، ۹) عمدۀ ترین عامل کچلی کشاله ران داده است که ت. روبروم جایگزین ایدرموفیتون فلوکوزوم در دهه‌های گذشته شده ولی به نظر می‌رسد که ایران از الگوی سایر کشورها در این مورد پیروی نکرده و همچنان E.floccosum شایعترین عامل کچلی کشاله ران در ایران می‌باشد.

همراهی دو عفونت درماتوفیتوز پا و کشاله ران در اکثر کتب مرجع شایع ذکر شده است (۷، ۸، ۹) ولی رقم دقیقی برای آن ذکر ننموده‌اند. در این تحقیق ۱۰٪ موارد درماتوفیتوز کشاله ران با درماتوفیتوز پا همراهی داشت که نشان می‌دهد که همراهی این دو عفونت در ایران چندان شایع نیست. در مطالعه چادگانی پور در اصفهان از ۱۴۹ مورد عفونت کشاله ران ۱۵ مورد همراهی درماتوفیتوز پا و کشاله ران دیده شد (۱۰٪) که مطابق با یافته این تحقیق می‌باشد (۱). دلیل همراهی کمتر درماتوفیتوز کشاله ران و پا در ایران می‌تواند به علت شیوع متفاوت ارگاتیسم مسؤول این عفونت باشد چرا که همراهی این دو عفونت با قارچ مشترک است. روبروم بیشتر دیده شده و لذا در این مطالعه که شایعترین عامل کچلی پا است، متابگروفیت و شایعترین عامل کچلی کشاله ران ایدرموفیتون فلوکوزوم می‌باشد، و ت. روبروم کمتر وجود داشته است، همراهی این دو عفونت نیز کمتر دیده می‌شود.

در تمام موارد همراهی درماتوفیتوز پا و کشاله ران سابقه عفونت بین انگشتان پا از چند ماه پیش وجود داشت و به این ترتیب فرضیه که با ازمان بیماری شانس ابتلا مناطق دیگر از جمله کشاله ران بالا می‌رود، قوی‌تر می‌گردد.

در این مطالعه بیشترین درصد مبتلایان به درماتوفیتوز پا در محدوده سنی ۳۰-۵۰ سال و کمترین سن ۱۹ سال بوده است. این یافته با مطالعه چادگانی پور که تمام موارد را بعد از بلوغ ذکر می‌کند (۱) و مطالعه خسروی و همکاران که بیشترین

خوشبختانه به علت آنکه *T.rubrum* در ایران برخلاف سایر کشورهای جهان شیوع کمی دارد، لذا با توجه به توضیحات فوق در خیلی از موارد(بخصوص برای بیماران کم درآمد) می توان کشت را درخواست نکرد.

این مطالعه نشان داده که اکثریت مبتلایان به درماتوفیتوز پا و کشاله ران دارای تحصیلات زیر دیپلم بوده اند و در بین مشاغل کارگران اکثریت را تشکیل می دادند. این یافته بیانگر این نکته است که عدم آگاهی و عدم رعایت بهداشت در افراد با سطح تحصیلات پایین و طبقات فرهنگی و اجتماعی پایینتر می توانند در به وجود آمدن و انتقال عفونت نقش داشته باشند. از طرفی عوامل زمینه ساز تعداد ساعاتی که فرد با کفش رو بسته در حال فعالیت می باشد، تعریق، تروماهای واردہ به پا و محیط بسته داخل کفش که زمینه را برای هیپرھیدروز فراهم می کند در بین کارگران بیشتر دیده می شود.

شایعترین واریانت کلینیکی درماتوفیتوز پاکرونیک ایتردیزیتال بود که این یافته با کتب مرجع هماهنگ می باشد. (Var. *mentagrophyte*) و واریانت انسانی (*Var. interdigital*) می باشد. که در این مطالعه واریانت حیواناتی است. متاگروفیت فقط در نوع وزیکولوبولوز دیده شده است و در بقیه واریانتها کلینیکی فقط نوع انسانی است. متاگروفیت وجود داشت. این یافته از این نظر اهمیت دارد که نشان می دهد در مناطق شهری نیز واریانت حیواناتی است. مناگروفیت دیده می شود و نوع حیوانات فقط مختص مناطق روستایی نمی باشد.

منابع

- Chadeganipour - M, Shadzi-S, Dehghan-P, Movahed - M. Prevalence and aetiology of Dermatophytes in Isfahan. Iran. Mycoses. 1997; Nov; 40(7-8): 321-4.
- Khosravi - AR, Aghairian - MR, Mahmoudi-M. Dermatophytes in Iran. Mycoses 1994; Jan - Feb; 37(1-2): 43-8.
- Rosman - N. Infections with *T. rubrum*. Dermatology 1966; 78, 208.
- Kearse - H.L. and Miller - F. Tinea pedis in prepubertal children Does it occur. J. Am. Acad. dermatology. 1988; 14(4); 619-622.

و ۱ نفر از آنها از حمام عمومی استفاده می کرده است. و از ۴ نفر باقیمانده که مرد بوده اند یک نفر به علت لنفوم تحت شیمی درمانی قرار داشت، ۱ نفر هیپرھیدروز زمینه ای و ۱ نفر سابقه انجام ورزش شنا داشته است، به عبارت دیگر از این ۱۶ نفر ۸ نفر دارای فاکتورهای زمینه ای بودند. این یافته نیز دلیلی بر اهمیت فاکتورهای زمینه ای در ایجاد درماتوفیتوز پا می باشد(جدول ۵). در این بررسی بیمارهای زمینه ای از قبیل ایمونوساپرسیون و دیابت مورد مطالعه قرار گرفته است و از کل بیماران مبتلا به درماتوفیتوز پا ۲ نفر مبتلا به دیابت و ۱ نفر مرد مبتلا به لنفوم بوده است که این یافته منطبق با کتب مرجع می باشد که در موارد دیابت و ایمونوساپرسیون رو بروم شایعتر است و همچنین رو بروم نسبت به انواع دیگر به درمان مرسوم (گریزئوفولوین و ایمیدازول موضعی) مقاومتر می باشد و طول مدت درمان آن هم طولانی تر است. در ضمن رو بروم خود باعث تضعیف ایمنی بیمار و در نتیجه ازمان بیماری و از نظر کلینیکی بیشتر باعث ایجاد انواع خشک و پوسه دار می شود(جدول ۳،۲،۱). لذا با وجود اینکه خیلی از پزشکان به علت داشتن بار مالی برای بیمار کشت را درخواست نمی کنند ولی برای management بهتر بیمار و ارزیابی طول مدت درمان می بایست کشت هم درخواست شود و در صورت داشتن بار مالی برای بیمارانی که وضع مالی خوبی ندارند لائق در مواردی که شک به *T.rubrum* وجود دارد (خصوصاً موارد ازمان بیماری یا عودهای مکرر بیماری، داشتن بیماریهای مستعد کننده نظیر دیابت، کوشینگ، ضعف ایمنی چه اولیه و چه ثانویه، درماتیت اتوپیک و غیره) حتماً کشت انجام شود.

- Aly - R. Incidence of Dermatophytes in the Sanfransisco bay area. *Dermatologica*. 1980; 161(2), 97-100.
- Periero-Miguens - M; perioero-M. Review of Dermatophytes in Galacia from 1951-1987, and Comparison with oyther areas of spain. *Journal of Dermatology*. 1991 Aug; 18(8): 438-46.
- Rook and Wilkinson; *Textbook of Dermatology* Blackwell Scientific Publication, sixth edition 1998; 1277-1376.
- Arndt, *Textbook of Dermatolog, cutaneous medicine and surgery* saunders, fifth edition 1997; 1043-1053.
- Thomas B. Fitzpatrick Arthur Z. Eisen Klaus Wolff Irwin M. Freedberg; *Dermatology in general medicine*, fifth Edition 1999; 2421-2452.